

blot at se paa, hvor skaansomt Regeringspressen i disse Dage tager paa denne Sag. Se „Dannebrog“ for i Dag, hvor uldent og forsigtigt Bladet tager paa denne Sag og behandler den Bahnsonske Affære. Nej, de Herrer behøve ikke at frygte noget oudt, der sker dem intet, det er glemt og for manges Vedkommende fuldstændig glemt, hvorledes de bar sig ad i Provisoriets Dage.

Maa jeg her gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen), der i Gaar ligesom det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) i Dag vilde gøre gældende, at den Pris, der er betalt for Jord ude ved Gladsaksefortet, ikke var for høj. Det ærede Medlem sagde i Forbindelse dermed, at man kunde jo ikke ekspropriere denne Jord, og derfor maatte man købe den, man maatte komme overens med vedkommende Ejere, for ekspropriere Jorden kunde man jo ikke. Det er meget ærligt sagt af det ærede Medlem. Man kunde ikke ekspropriere Jorden, for det var en lovstridig Handling, man foretog sig: uden Folkets Villie, uden Bevillingsmyndighedernes Tilladelse at købe denne Jord for Statens og Folkets Penge, Man kunde ikke ekspropriere den Jord, men man kunde have ladet være med at købe den; der var ingen, der havde bedt de Herrer om at gøre det. Og naar de Herrer tale om, at det ikke var en høj Sum, at det var, som man betalte de andre, saa siger jeg, at for mange af dette Tings Medlemmer er det ikke nok, tværtimod! Hvis denne Sag skal blive saadan i sit Resultat, i sin Udgang, at de Herrer i nogen Grad kunne have Ret til at sige, at den foreligger klart oplyst, saaledes at man er i Stand til at drage bestemte Slutninger fra de Herrer Side, maa de være de første til at kræve en grundig og omfattende, detailleret Undersøgelse af hele den Maade, hvorpaa Københavns Befæstning blev til, af alle de Transaktioner, af den Blanding af Forretning og Politik, som drev Københavns Befæstning frem. Det er jo heller ikke noget ukendt, at der er Folk, endogsaa meget sagkyndige Folk, der have ment, at Københavns Befæstning blev opført, fordi General Bahnson var saa ludfattig, som han var. Kaptajn Rovsing siger i sin Bog: „De 3 Vonner“, at hvis ikke General Bahnson havde været i den forarmede Tilstand, han var, vilde rimeligvis Københavns Befæstning aldrig have set Dagens Lys. Her havde man ikke blot med en Ide at gøre; det drejede sig om Snese

af Millioner, og der kunde saa let falde noget af, en Snese Tusinde Kr., en 40,000 Kr. spillede ingen Rolle. Og med Rette siger saa vedkommende Forfatter, at ingen Mand er paa sin Vandring fra Jericho til Jerusalem falden blandt saadanne Røvere, som dette lille Folk....

Formanden: Jeg har ikke kunnet høre alle Enkeltheder af det Citat, som den ærede Taler anførte, men jeg har Indtrykket af, at det havde været heldigere ikke at citere disse Ord her.

Sabroe: . . . Bahnson har for øvrigt ikke været den Mand, som har skaanet sine politiske Modstandere eller skaanet de ham nærstaaende Personer. Der tales om at være skaansom og medfølelse mod Manden. Maa jeg der minde om, hvorledes denne Mand, der paa det Tidspunkt, han modtog Laanet i Thaarupgaard, var Krigsminister, bar sig ad over for de sagkyndige, der vovede at have en selvstændig militær Opfattelse uafhængigt af ham. Hvorledes bleve de ikke forfulgte og forfulgte paa Brødet? Hvorledes blev ikke en anset og udmærket militærhistorisk Forfatter som Kaptajn Th. Sørensen behandlet, og hvor uridderligt? De Herrer have talt om at handle som Gentlemen og som Riddersmænd - ja, de skulde tale om at handle som Gentlemen og som Riddersmænd i denne Forbindelse! Nej, er der nogen Mand, der har baaret sig uridderligt ad over for sine Modstandere, og over for dem, der tillod sig at have en selvstændig Opfattelse uafhængig af ham i militære Sager, saa er det General Bahnson. Ingen Mand er som han bleven skaanet, over ingen anden Mand er der dækket saa meget som over ham.

Og lad mig sige: de Herrer, der have talt Højres Sag her og have forsøgt at forsvare General Bahnson, de have forsøgt at forsvare det umulige. Det er umuligt at komme uden om det Faktum, at Højre, dette store, rige Parti, har ladet en af de Mænd, de have kaldt deres bedste, i Stikken, ladet ham ligge blot for en Række Angreb, der med Rette kunne rettes imod ham. Det er de Herrer's Ansvar, og det er deres Skyld. I Stedet for at rette Angreb paa Oppositionen, paa Venstre og Socialdemokraterne, som ganske naturligt have maattet kræve Klarhed i denne Sag, skulde de vende sig imod deres eget Parti og kræve dette Parti og navnlig dets Rigsmænd og dem, som have tjent ved Befæstningsrumlen, til Ansvar for, at de lod